

انتخابات نظام پزشکی هم انجام شد

آورد. نفر دوم از آسیب شناس و نفر سوم، دکتر حرفه ای علوم آزمایشگاهی شد. در شهرستان ها شرایط آسان تر بود و چالش ها کمتر.

اما رویهمرفته از دید نگارنده، از زمانی که نظارت دولت ها بر گزینش ها بیشتر شده است، کارایی نظام پزشکی به گونه ای بایسته و شایسته انجام نمی شود. در بسیاری از شهرها، باندهایی که به گونه ای دارای پشتوانه ای مادی (اربابان بیمارستان های خصوصی) و معنوی (پشتوانه های نهادی و دولتی) هستند، در گزینش های سران نظام پزشکی راهبری می کنند. کسانی هم که برگزیده می شوند، چندان برش لازم را ندارند.

نگارنده بارها و بارها در باره ی ناروایی هایی که انجام می شود و نظام پزشکی هم هیچ کاری نمی کند، نوشته است. چه کسی از اندام های سازمان نظام پزشکی، از پدیده ی پاداش های ناروای پنهانی برای فرستادن بیماران به برخی بیمارستان ها، مراکز پیراپزشکی و به ویژه مراکز تصویر برداری های مغناطیسی آگاهی ندارد؟ چرا در این باره کاری انجام نمی شود؟

انتخاب های نظام پزشکی امسال همراه با چالش هایی انجام شد. این چالش ها بیشتر وابسته به تهران بود. نخستین ناروایی در این رویداد، انتخاب روز انتخابات بود. این روز هم پنجشنبه بود و هم تعطیل.

این پدیده خود بهترین دستاویز برای سفر چند روزه برای شماری از همکاران بود. با اینکه برنامه ریزی برای الکترونیک شدن انتخابات هم شده بود و حتی بسیاری با ثبت نام، شماره های ویژه نیز دریافت کرده بودند، اما گزینش رایانه ای کارساز و شدنی نبود و کسی نتوانست از آن بهره مند شود. بدین روی از سی هزار پزشک تهرانی، تنها دو هزار و پانصد نفر توانستند رای دهند. اما درصد رای دهندگان در رشته علوم آزمایشگاهی خوشبختانه، بالا بود. اما چالش اصلی آزمایشگاهیان در تهران، نبود هماهنگی برای معرفی نامزدی از سوی آسیب شناسان تشریحی در تهران بود. گرچه در روزهای واپسین یک نفر معرفی شد، ولی تردیدها کارساز شد و نماینده تکرشته های بالینی بیشترین رای را

این پدیده در کشورهایی که سال‌ها دارای نظام ارجاع (ارجاع از سوی پزشکان خانواده به متخصصان) هستند و با این پدیده آشنایی دارند، برای پیشگیری از این پدیده بزهکاری، قانون‌ها و اهرم‌هایی نهاده شده است. در این باره در آمریکا قانون (Anti-Kickback Statute) هست که پرداخت مستقیم و هرگونه هدیه‌هایی، حتا در حد دعوت به نوشیدن یک فنجان قهوه، جرم به شمار می‌آید و با آن به راستی مقابله می‌شود. در ایران پیش از انقلاب این پدیده تنها میان برخی پزشکان و جراحان نارواکار رایج بود.

میان پیراپزشکان بی‌سواد و پزشکان آزمند نیز چنین بود. البته نظام پزشکی هم زورش به برخی می‌رسید. ولی این چند سال گذشته، آیا کسی تاکنون در ایران شنیده است که فلان جراح برای این پدیده‌ی زشت بازخواست شده است.

شوربخانه چنین کسانی خود در بیمارستان‌های دانشگاهی هم کم نیستند. در دوهه گذشته پدیده Kickback در برخی مراکز و به نام سهامدار بودن در مراکز پیراپزشکی، چهره‌ی آشکار به خود گرفته است.

سخن این شماره را با چالش دیگر این انتخابات از زبان رییس انجمن داروسازان ایران به پایان می‌رسانم: دکتر رهبر مژده‌ی آذر در گفتگو با خبرنگار مهر، به انتخابات سازمان نظام پزشکی اشاره کرد و افزود: بنده معتقدم که سازمان نظام پزشکی به عنوان یک سازمان صنفی غیردولتی، نمی‌تواند با حضور چهره‌های دولتی شکل بگیرد. در واقع، باید افرادی وارد این سازمان شوند که هیچ وابستگی دولتی نداشته باشند. وی با انتقاد از ورود برخی چهره‌های دولتی به سازمان نظام پزشکی در انتخابات اخیر، گفت: وقتی افراد دولتی در هیات مدیره سازمان نظام پزشکی قرار بگیرند، نمی‌توانند از حقوق پزشکان و مردم در مقابل دولت دفاع کنند، چون در آن صورت از سمت دولتی خود برکنار می‌شوند. مژده‌ی آذر تاکید کرد: ورود چهره‌های دولتی به سازمان صنفی جامعه پزشکی، باعث می‌شود "نظام پزشکی ضعیف و دولتی" را شاهد باشیم.